
fülöp gábor versei

SPIRÁLIS

Lehunyják szemüket a zászlók.
Zizzenés, halk zörej.
Spirálisban eltévedt fény.
A két tükör közül
én magam melyik vagyok?

MÁR

Dobpergés.
Szalmaszálon hintázó hátgerinc.
Csendes tenger.
Vállhoz szögezett kezek.
Sikoly.
Kés elveszett.

VÉDTELEN

Tusra feszülő szemgolyó.
Őz felbukik.

VÉRCSE

Vércse csőrében kenyérbél.
Kiröpülnek népmesékből
fura madarak.
Befalazott tornyaikban
reménytelen
sírnak a királylányok.

FALBÓL

Falból kinyúló kezek.
Világosságért imádkozó lámpafény.
Apró állatkák
kétségbeesett futkározása az órakorongon.
Fejekben összkomfort,
szív körül szivacs.
Út mentén
száraz ágakra felkötött mosoly.

ÚT

Kőbarlang.
Falán elnyútt füstnyomok.
Mélyében balzsam,
torkában tüskéről, kötélről álmodok.

KARÁCSONYFA

Szúrós sziklák között
ég-értelem-karácsonyfára aggatott
két csúnya napkorong.
Egy fekete,
egy fehér.
Félelem-táncukat járják.
Az egyik szénné égett,
a másik jéggé hült.

RÁCS MÖGÉ

Rács mögé zárt hangok.
Sarokban térdeplő sikoly.
Füstben valaha-parázs-arcok
törzsvevőknek a pult alatt.
Az asztal megterítve.
Kenyérből-borból kiszökő ikon,
jégvirág-kertek,
elmetszett szárnyú mozaik-madarak.
Hóba fojtott hadak a fák tövében
sírnak.

TOMPA

Szádban szálla a kenyér.
Szemed előtt méz-hályog,
mögötte bezárt kétségbeesés —
labdába lopott képek arcodon.
Csontkockában kallódó riadás.
Tompa a tű,
melynek nyomán kibugyanhatna
szép börtönéből.

MADÁR

Üvegkalitkában
szédülő emlék-madár.
Csőrén címer lobog.
Lábával le nem léphet.
Szárnyában már-már-bízhat.
Körülötte üveg,
alatta szironnyá alvadt
zongoraakkord —
fehér és üres.

MOZDULATLAN SIKOLY

Felhőbe csapódó szilánk.
Rohanó lányból
kitépett hajcafát.
Orvosok boncolják
megalvadt álmomat.